

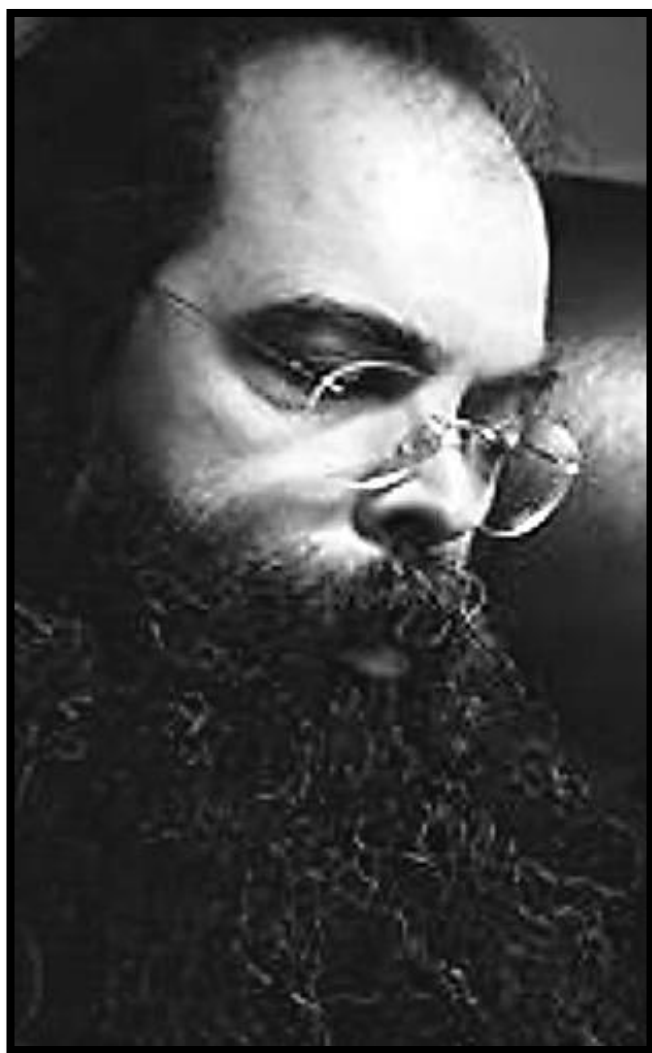
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Pravila de rugăciune și postul, fără ținerea poruncilor, nu ne vor mântui.”

– Sfântul Ambrozie de la Optina

Nr. 272 / 4 noiembrie 2018

**PĂRINTELE
ANDREAS KOANANOS**

DE ATÂȚIA ANI SUNTEM ÎN BISERICĂ...

De atâția ani suntem în Biserica. Și totuși, n-am învățat să batem personal la ușa lui Hristos.

Întru Biserica se înțelege dar printr-o legătură personală cu El. Și să spunem „Hristoase al meu, vorbește-mi! Te ascult. Vorbește sufletului meu!”

Are de a face cu modul în care am crescut. Multe persoane au fost mereu dependente de părinții lor în chip bolnăvicios. Iar apoi au mutat acest model și în viața lor duhovnicească. Și deși au făcut exact ceea ce învață Biserica, au făcut-o doar întru cât îi constrâneau părinții lor. Și toată această viață duhovnicească n-a devenit trăirea interioară și dobândirea lor, n-au asimilat acest duh, nici nu i-a hrănit personal. N-au simțit relația „eu și Dumnezeu.” Au făcut multe, dar doar din obișnuință, pură obișnuință, fără profunzime și rădăcini. Acești oameni ajung să fie formal lângă

Dumnezeu, dar fără să știe „de ce”.
Și de aceea nu se bucură.

E doar pentru că așa au fost educați și învățați să fie. E vorba despre lucrul clasic pe care îl auzim deseori: „Așa le-am găsit. Așa am învățat. Așa ni s-a spus. Ce le mai scormonești acum? Acestea nu se schimbă, pentru că sunt de la bunicii noștri, ni le-au spus bunicile noastre. Pe mine așa m-a învățat. În satul meu așa facem. În orașul în care am crescut așa mi-au spus...”

Adică un obicei. Însă asta vrea Hristos? O repetare formală de situații, fără bucurie și proștețime? E asta dragoste? Mie toate acestea mi se par rutină.

Îmi amintesc de o doamnă care-mi vorbea despre fiul ei. Mi-a spus că pe când era mic se bucura mult de el pentru că atunci ea făcea cu copilul tot ce voia. Îl ducea la Biserică, îl băga în altar, îl ducea la spovedanie, în excursii, la predici creștine etc. Mi-a spus exact această frază:

-Atunci, părinte făceam ce voiam cu el. Și era atât de frumos! Am întrebat-o:

- Dar acum? Ce se întâmplă acum cu fiul tău?

- Acum toate acestea au trecut, acum a renunțat la toate. Acei ani ai copilăriei lui au fost atât de frumoși pentru că făceam ce voiam cu el.

- Ai făcut ce voiai cu el, dar nu i-ai băgat toate acestea în inimă, încât să pescuiască singur iubirea de Dumnezeu. I-ai dat-o mereu de-

a gata. Nu l-ai lăsat pe fiul tău să gândească, să trăiască, nu l-ai lăsat să riște, să cântărească ceea ce crede, nu l-ai lăsat să se străduiască personal. Ți-a fost teamă să nu greșească. Însă acum ai văzut rezultatul: a renunțat la toate. Pentru că toate, în cele din urmă au funcționat ca un corp străin în sufletul lui. N-au devenit ale lui. L-ai ținut într-un balon, dar când a crescut și balonul s-a spart, a plecat și copilul.

Sursa: **Părintele Andreas Konanos**,
*Problemele Căsnicieii, sfaturi pentru o
conviețuire armonioasă*, Editura
Egumenița, 2018

SFÂNTUL SERAFIM DE SAROV

DESPRE CERERILE CĂTRE DUMNEZEU

Iată și pe noi ne-a chemat Domnul la lucru și ne-a dat darurile harului Său, ca secerând spicele mântuirii aproapelui nostru, printr-un număr cât mai mare al celor aduși de noi în Împărăția lui

Dumnezeu, să-I aducem roduri vrednice. Să ne păzim însă, frate, ca să nu fim pedepsiți împreună cu sluga cea vicleană și leneșă care a îngropat talantul Domnului în pământ, ci să ne sârguim a face ca slugile cele bune și credincioase care au adus stăpânului lor, unul - patru în loc de doi, iar altul - zece în loc de cinci. Iar cât privește milostivirea lui Dumnezeu, întru nimic să nu ne îndoim.

Așa, bucuria mea, totul, orice ai cere de la Domnul Dumnezeu vei primi, numai să fie spre slava Lui, sau spre folosul aproapelui, deoarece și folosul aproapelui El tot spre slava Lui îl socotește, pentru care și zice: "*Orice ați făcut unuia din acești frați ai Mei mai mici, Mie ați făcut.*" (Matei 25, 40) Așa că, nu este niciun motiv ca Domnul Dumnezeu să nu îndeplinească cererile noastre, numai ca ele să fie îndreptate, cum am spus, fie spre slava lui Dumnezeu, fie spre folosul și întărirea sufletească a aproapelui nostru. Și chiar dacă ar fi spre folosul sau nevoia ta proprie sau ai avea vreo nevoie și lipsă oarecare, chiar și pentru aceasta, tot așa de repede ascultător este Domnul Dumnezeu și binevoiește să-ți îndeplinească cererea, numai să fie pornită cu adevărat din cea mai mare lipsă și trebuință, fiindcă „*Domnul iubeste pe cei ce-L iubesc*

pe El” (Psalm 147;11) și de aceea, „*Bun este Domnul întru toate. Se îndură și dă tuturor celor ce cheamă numele Lui și îndurărilor Lui întru toate lucrurile Lui; voia celor ce se tem de Dânsul o va face și rugăciunea lor va auzi și orice sfat va împlini.*” (Psalm 144) Va împlini Domnul orice rugăciune a ta, însă numai de un lucru să te păzești, bucuria mea, ca să nu ceri de la Dumnezeu ceva de care nu ai neapărată nevoie. Nu te va lăsa pe tine Domnul nici întru aceasta, pentru credința ta cea dreaptă în Mântuitorul Hristos, pentru că „nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor peste soarta dreptilor” (Psalm 124, 3), dar cu toate acestea va întreba, pentru ce supără el pe Dumnezeu, fără o nevoie deosebită? A cerut de la El aceea de care s-ar fi putut lipsi cu destulă ușurință?

Sursa: **Arhimandritul Dosoftei Morariu, Sfântul Serafim de Sarov - Convorbire cu Motovilov**, Editura Sophia

SFÂNTUL PAISIE AGHIORITUL

NU ZGÂNDĂRI PATIMA

Toți avem patimi moștenite, dar acestea nu ne vatămă. Este ca și cum unul se naște, de pildă, cu o aluniță pe față. Asta îi pricinuieste

și frumusețe; dar dacă cineva o zădărește, îi poate pricinui și cancer. Să nu lăsăm pe diavol să ne zădărească patimile. Dacă îl vom lăsa să ne zădărească slăbiciunea noastră, ne va pricinui „cancer”.

Trebuie să avem noblețe duhovnicească, să disprețuim pe diavolul și toate telegramele lui viclene – gândurile – și să nu începem a discuta cu el. Toți judecătorii de s-ar aduna, nu vor putea sta împotriva unui diavolaș mic. Ca să tăiem legăturile cu diavolul și să evităm ispitele, ajută mult să tăiem discuțiile cu el. Ni se întâmplă ceva? Ne-au nedreptățit? Ne-au scârbit? Să cercetăm dacă am greșit. Dacă n-am greșit, avem plată. Nu mai e nevoie de continuare. Cine continuă să discute cu aghiuță, acesta îi

brodează dantelă (adică îi dă omului o lucrare fină de mână. Îi bagă gânduri ca să se ocupe numai cu ele și să fie tulburat, încât să nu poată lucra duhovnicește și astfel îl slăbește) și îl răscolește. Îl face să le cerceteze cu dreptul lui aghiuță și îl sălbăticește.

Îmi aduc aminte că atunci când au plecat italienii, au lăsat în corturile lor grămezi de grenade, iar praful de pușcă era ca niște coline. Oamenii au mers și au luat corturile. Copiii se jucau cu grenadele și câți, săracii de ei, au murit. Să se joace cu grenadele! Așadar, să ne jucăm cu diavolul?

Sursa: **Sfântul Paisie Aghioritul**, *Cu dragoste și durere pentru omul contemporan*, Schitul Lacu, 2000

PROGRAMUL LITURGIC

Marti, 6 noi	18:00	Sfântul Maslu
Miercuri, 7 noi	18:00	Vecernia și Litia
Joi, 8 noi	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil și al tuturor cereștilor puteri
Sâmbătă, 10 noi	18:00	Vecernia
Duminică, 11 noi	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie

Pentru versiunea digitală a buletinului și pentru a fi la curent cu modificările din program, vă puteți abona la buletinul online (newsletter) pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală